

— Нѣмамъ и баща.

— Какъ? Ти нѣмашъ ни баща, ни майка! Това значи, че ти си много лошъ. Иди си!

Бѣдното момченце нажалено наведе главата си и захванъ да си отива.

Петровата майка, като чу разговора, станъ отъ стола и каза на бѣдното момченце:

— Бѣдно дѣтенце, какъ се казвашъ?

— Стоянъ, госпожо.

— Е добръ, мой милий Стоене, тѣй като нѣмашъ майка, то азъ ще ти дамъ хлѣбъ и по хубави дрѣшки. Това лошо дѣте, което тѣй неприлично ти отговори, не заслужва до има *майка*.

Петъръ разбра много добръ думитѣ на майка си и вече не се отнасяше тѣй немилостиво съ бѣднитѣ дѣца.

ЧУДНАТА ГОСТИЛНИЦА.

Най-големитѣ дървета растятъ въ Сѣверна-Америка.

